

column

Katinka Slump

Geuzen

Iris is 16 jaar. Ze is een prachtkind. Rechte rug en open blik. Iris had problemen op school. Zij werd daarom door haar school en door de leerplichtambtenaar verwezen naar een Op de Rails traject. Een 'onderwijs-opvangvoorziening' voor leerlingen die (dreigen) uit (te) vallen. Bij Op de Rails kreeg Iris nauwelijks les. Er waren geen vakdocenten. Met haar Ipod in haar oren probeerde ze om rust te vinden in de groep, om zo zelf de lesstof bij te kunnen houden. Gedurende de zes maanden bij Op de Rails waren er wel meer dan 69 gesprekken met gedragswerkers en andere hulpverleners. Iris werd uit het Op de Rails traject verwijderd toen zij niet bereid was om deel te nemen aan een begeleid wonen traject, omdat zij gewoon bij haar moeder wilde blijven wonen. Iris kwam vervolgens in april jl. thuis te zitten. Haar moeder ging weer op zoek naar hulp en vond Onno.

Onno is bekend met het onderwijsveld en is zich na zijn pensioen blijven inzetten voor leerlingen die tussen de wal en het schip vallen. Omdat geen school bereid was om Iris toe te laten, regelt hij voor haar een baantje als onderwijsassistent op een basisschool. Vervolgens slaagt hij er in om haar in augustus jl. te plaatsen op het volwassenen-onderwijs. Ondanks een minimum aan begeleiding haalt Iris prachtige cijfers in 4 havo.

Sommige dagen stroomt mijn telefoon over van verhalen van ouders over scholen en instanties die het laten afweten. Verhalen die ook worden bevestigd door de Nationale Ombudsman Alex Brenninkmeijer, na een onderzoek

naar Jeugdzorg. Voor veel ouders ben ik in die situaties het laatste station, de laatste strohalm waaraan ze zich vastklampen. Zij hopen dat ik van het recht op onderwijs van hun kind nog iets weet te maken. Van dat recht is in hun geval vaak niet veel meer over dan wat dode letters op papier. Als ik moegestreden overweeg om mijn toga aan de wilgen te hangen, zijn daar plots de Geuzen uit het onderwijsveld. Ons land kent in haar historie en op vele terreinen een aloude Geuzentraditie. Een onzichtbaar netwerk dat opkomt voor de zwakkeren en strijdt tegen onrecht. Geuzen zijn overal actief. Ook in het onderwijs. Onno is zo'n Geus. En ook de schooldirecteur die mijn thuiszitter drie maanden voor de zomervakantie een warm welkom heet in groep 8. Volgens de oude school was er met de jongen van alles mis en zelfs praktijkonderwijs was te

Geuzen vormen een onzichtbaar netwerk dat opkomt voor de zwakkeren en strijdt tegen onrecht

hoog gegrepen. Dertig scholen weigerden om hem toe te laten. Afgelopen zomer ging hij over naar de 2e klas van het vmbo, dankzij die ene gastvrije directeur. Dankzij de steunbetuigingen van dergelijke Geuzen behouden

leerlingen nog iets van hun gevoel van eigenwaarde en blijft er voor hen nog een beetje vertrouwen in de toekomst. Een Geus is ook die docent op de Wereldschool die, vaak naast zijn werk op een school, via de digitale weg de leerling thuis opzoekt, hem motiveert en inspireert, terwijl die leerling soms al lange tijd elk contact met school heeft verloren. Maar ook die leerplichtambtenaar die zijn ogen sluit voor starre regels die goed onderwijs in de weg staan en daardoor aan de ontwikkeling van een kind afbreuk doen. Blij ben ik met dat lid van het College van Bestuur van die grote scholengemeenschap, dat niet te beroerd is om zelf het dossier op te pakken om mijn leerling na zeven maanden te bevrijden uit een Time-Out door een plekje vrij te maken op een van zijn scholen. Een ereplaats in dat Geuzennetwerk komt toe aan die tandeloze onderwijsinspecteur. Bijten kan hij niet meer en zijn handen zijn op zijn rug gebonden. Zijn grenzen worden bepaald door 'toezicht-kaders'. Hij buigt zich over de cijfers van het management en komt nog maar met moeite de schooldeuren binnen. Niemand kan hem echter de mond snoeren en achter de schermen praat hij als Brugman om nog iets voor 'zijn' leerling te kunnen betekenen. Ik luid de noodklok als rechten van leerlingen met voeten worden getreden. Geuzen horen die bel en gaan over tot actie. Zij kleuren mijn dag en geven mij hoop. Zij geven kinderen kansen. Geen woorden, maar daden.

Katinka Slump is advocaat onderwijsrecht, werkzaam bij Rensen Advocaten in Alkmaar en lid van diverse werkgroepen van de Nederlandse Vereniging Onderwijs Recht (NVOR). De komende tijd beschrijft zij voor Balans Magazine diverse voorvallen uit haar praktijk. Katinka Slump is getrouwd met een kinderarts en moeder van vijf kinderen, waarvan de twee jongsten een tweeling.